ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1997

Vyhlásené: 13.08.1997 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

220

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 12. februára 1996 bola v Záhrebe podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Chorvátskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku.

Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 383 z 2. júla 1996 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 30. augusta 1996.

Zmluva nadobudla platnosť 14. novembra 1996 na základe článku 28.

Do anglického znenia zmluvy, ktoré je pre jej výklad rozhodujúce, možno nazrieť na Ministerstve financií Slovenskej republiky.

ZMLUVA

medzi Slovenskou republikou a Chorvátskou republikou
o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku

Slovenská republika a Chorvátska republika,

želajúc si uzatvoriť zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v obochzmluvných štátoch (rezidenti).

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho miestnych orgánov, nech je spôsob ich vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní z prírastku majetku a daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ako aj daní z celkovej sumy miezd alebo platov platených podnikmi.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú
   a) v Slovenskej republike
      i) daň z príjmov fyzických osôb,
      ii) daň z príjmov právnických osôb

      (ďalej len „slovenská daň“),
   b) v Chorvátskej republike
      i) daň zo zisku,
      ii) daň z príjmu

      (ďalej len „chorvátska daň“).
4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto súčasných daní. Príslušné úrady zmluvných štátov si navzájom oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3
Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   a) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoju suverenitu alebo súdnu právomoc v súlade s medzinárodným právom,
   b) výraz „Chorvátsko“ použitý v zemepisnom zmysle označuje územie Chorvátskej republiky v jej medzinárodne uznaných hraniciach, ako aj akúkoľvek oblasť priliehajúcu k výsostným vodám Chorvátskej republiky, na ktorej v súlade s medzinárodným právom a so zákonmi Chorvátskej republiky vykonáva Chorvátska republika svoje suverénne práva a súdnu právomoc,
   c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovensko alebo Chorvátsko,
   d) výraz „daň“ označuje podľa prípadu slovenskú daň alebo chorvátsku daň,
   e) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,
   f) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,
   g) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,
   h) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, lietadlom alebo cestným vozidlom prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je v jednom zmluvnom štáte, ak takáto loď, lietadlo alebo cestné vozidlo nie sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

i) výraz „štátny príslušník“ označuje každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom niektorého zmluvného štátu, a každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte,

j) výraz „príslušný úrad“ označuje

i) v prípade Slovenska ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

ii) v prípade Chorvátska ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je definovaný inak, bude mať pre aplikáciu tejto zmluvy zmluvným štátom význam podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá je podrobená zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmu zo zdrojov v tomto štáte alebo majetku umiestneného v tomto štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, jej postavenie sa určí takto:

a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom v tom štáte, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, ktorého je štátnym občanom,

d) ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo nie je občanom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak je iná než fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) závod,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.

3. Výraz „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa

a) stavenisko alebo stavbu, montáž alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti, ktoré sú s tým spojené, ale len vtedy, ak trvajú dlhšie ako 12 mesiacov,

b) poskytovanie služieb vrátane poradenských služieb, ktoré poskytuje podnik jedného zmluvného štátu prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov zamestnaných v

druhom zmluvnom štáte, ale iba ak činnosti takéhoto charakteru trvajú pri rovnakom alebo súvisiacom projekte počas jedného alebo viacerých období v úhrne viac ako šesť mesiacov.

4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku predpokladá sa, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa
   a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
   b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
   c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
   d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
   e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
   f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.
5. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle používa právomoc na uzatváranie zmlúv v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, ak by sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku.
6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva a lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa zákonov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva podľa ustanovení občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívať nehnuteľný majetok a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťaženie alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny, lietadlá a cestné vozidlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, z nájmu alebo z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa takisto použijú na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7
Zisky podniku

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne,

ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, v každom zmluvnom štáte sa tejto stálej prevádzkarni určia s výnimkou ustanovení odseku 3 zisky, ktoré by bola mohla dosiahnuť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá v styku od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

3. Pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde. Toto ustanovenie sa použije s výnimkou obmedzení podľa domáceho práva.

4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré majú byť pripočítané stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na účely predchádzajúcich odsekov, sa určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov uvedených osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí, lietadiel alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

2. Zisky z prevádzkovania člnov vo vnútrozemskej vodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

3. Ak sídlo skutočného vedenia podniku lodnej dopravy alebo podniku vnútrozemskej vodnej dopravy je na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo člna, alebo ak nie je takýto domovský prístav, v zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode alebo člna rezidentom.

4. Ustanovenie odseku 1 platí aj na zisky poberané z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Spoločné podniky

1. Ak

   a) podnik jedného zmluvného štátu sa podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu aj podniku druhého zmluvného štátu,

   a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, môžu byť akékoľvek zisky, ktoré, nebyť týchto podmienok, bol by dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte, a tieto zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi dvoma podnikmi boli také, ako by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa vezme náležitý ohľad na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov sa môžu navzájom poradiť.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, osobe, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy však môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu; ak je však príjemca skutočným vlastníkom dividend, daň takto stanovená nepresiahne

   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť [iná ako osobná obchodná spoločnosť (partnership)], ktorá vlastní priamo najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,

   b) 10 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

   Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení.

   Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sú dividendy vyplácané.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo z iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sú zdaňované rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou prípadov, ak sú tieto dividendy vyplácané rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani nemôže podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky sa skladajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré poberá rezident druhého zmluvného štátu, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Takéto úroky však môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom úrokov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.

   Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení.
3. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti a či majú alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, najmä príjmy z vládnych cenných papierov, a príjmy z

obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak pohľadávka, z ktorej sú úroky platené, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, či už je, alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou došlo k zadĺženiu, z ktorého sú platené úroky, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj takýchto úrokov bude považovať štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré udržiavajú jeden i druhý s treťou osobou sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

2. Takéto licenčné poplatky však môžu byť zdanené aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu; ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.

3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov, filmov alebo nahrávok alebo iných prostriedkov na rozhlasové alebo televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti (know-how).

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, z ktorého sú licenčné poplatky platené, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho miestny orgán alebo rezident tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či už je, alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v spojení s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

6. Ak suma licenčných poplatkov vzťahujúcich sa na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli tieto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samostatnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí, lietadiel alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave, členov vo vnútrozemskej vodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí, členov, lietadiel alebo cestných vozidiel, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1 až 3, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo z inej nezávislej činnosti podobného charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte. Takéto príjmy môžu byť rovnako zdanené v druhom zmluvnom štáte, ak má rezident obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon tejto činnosti. V takom prípade môžu byť príjmy zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výnimkou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdaneniu len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, budú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdanené len v skôr uvedenom štáte, ak
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom kalendárnom roku, a
   b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, lietadla alebo cestného vozidla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave, alebo na palube člna vo vnútrozemskej vodnej doprave zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec vystupujúci na verejnosti, ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, môžu byť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdanené v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo, ale inej osobe, môžu byť tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 18
Dôchodky

Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu budú s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 zdanené len v tomto štáte.

Článok 19
Verejné funkcie

1.

a) Odmeny iné ako dôchodky vyplácané jedným zmluvným štátom alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto odmeny však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

i) je štátnym občanom tohto štátu alebo

ii) sa nestala rezidentom v tomto štáte len z dôvodov poskytovania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil niektorý zmluvný štát alebo jeho miestny orgán fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym občanom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a dôchodky za služby preukázané v súvislosti s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Profesori, učitelia, študenti a žiaci stredných odborných učilíšť

1. Platby, ktoré poberá profesor alebo učiteľ, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte počas obdobia nepresahujúceho dva roky na účely štúdia alebo výskumu alebo výučby na univerzite, vo vysokoškolskej inštitúcii, v škole alebo v inej podobnej vzdelávacej inštitúcii, nebudú zdanené v skôr uvedenom štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.
2. Fyzická osoba, ktorá je alebo bola bezprostredne pred svojou návštevou jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorá sa dočasne zdržiava v skôr uvedenom štáte výlučne ako študent na univerzite, vo vysokoškolskej inštitúcii, v škole alebo v inej podobnej vzdelávacej inštitúcii alebo ako žiak stredného odborného učilišťa, bude od dátumu svojho prvého príchodu do tohto štátu v súvislosti s touto návštevou oslobodená od zdanenia v tomto štáte
   a) zo všetkých platieb, ktoré dostáva na úhradu nákladov na živobytie, štúdium alebo výcvik za predpokladu, že takéto platby sú jej vyplácané zo zdrojov mimo tohto štátu, a
   b) počas obdobia nepresahujúceho päť rokov zo všetkých platieb nepresahujúcich 2 500 USD v kalendárnom roku, ktoré poberá zo zamestnania vykonávaného v tomto štáte na doplnenie zdrojov, ktoré má na tieto účely.

Článok 21

Iné príjmy

1. Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, zdania sa iba v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy ako na príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22

Majetok

1. Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, môže byť zdanený v tomto druhom štáte.
2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účely vykonávania nezávislého povolania, môže byť zdanený v tomto druhom štáte.
3. Lode, lietadlá a cestné vozidlá, ktoré sa používajú v medzinárodnej doprave, člny vo vnútrozemskej vodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci prevádzkovaniu týchto lodí, členov, lietadiel a cestných vozidiel podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.
4. Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 23

Vylúčenie dvojakého zdanenia

1. V prípade rezidenta Slovenska bude dvojaké zdanenie vylúčené takto:

   Slovensko môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do základu, z ktorého sa takéto dane ukladajú, príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako zdanené v

Chorvátsku, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Chorvátsku.

Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy zdanené v Chorvátsku.

2. V prípade rezidenta Chorvátska bude dvojaké zdanenie vylúčené takto:
ak rezident Chorvátska poberá príjem alebo vlastní majetok, ktorý v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy môže byť zdanený na Slovensku, Chorvátsko povolí
   a) znížiť daň z príjmu tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmu zaplatenej na Slovensku,
   b) znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej na Slovensku.

   Suma, o ktorú sa daň zníži v oboch prípadoch, však nepresiahne tú časť dane z príjmu alebo dane z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjem alebo majetok, ktoré môžu byť zdanené na Slovensku podľa toho, o aký prípad ide.
3. Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením zmluvy príjem, ktorý poberá, alebo majetok, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu, je oslobodený od dane v tomto štáte, tento štát napriek tomu pri vypočítaní sumy dane na zvyšný príjem alebo majetok tohto rezidenta môže vziať do úvahy oslobodený príjem alebo majetok.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojenými, ktoré sú iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu nachádzajúci sa v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní rovnako na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti.
3. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, že rezidentom druhého zmluvného štátu prizná osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.
4. Ak sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 6 alebo článku 12 ods. 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi v druhom zmluvnom štáte odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi v skôr uvedenom štáte. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takéhoto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok ako dlhy voči rezidentovi v skôr uvedenom štáte.
5. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti v druhom zmluvnom štáte, nebudú podliehať v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu ani povinnostiam s ním spojenými, ktoré sú iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje

článok 24 ods. 1, úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym občanom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia smerujúceho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad vyriešil po vzájomnej dohode s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa vykoná bez ohľadu na lehoty podľa vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto zmluvy. Môžu vzájomne konzultovať, aby sa zamedzilo dvojakému zdaneniu v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu priamo komunikovať, aby sa dosiahla dohoda podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí na dosiahnutie dohody účelnou, môže sa takáto výmena názorov uskutočniť prostredníctvom komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, budú sa udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Diplomati a konzulárni úradníci

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú diplomatom alebo konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva nadobudne platnosť odo dňa neskoršieho oznámenia diplomatickou cestou, že boli splnené požadované vnútroštátne právne postupy na nadobudnutie platnosti tejto zmluvy v každom zmluvnom štáte. Táto zmluva sa bude uplatňovať, ak ide o poberaný príjem a o majetok vo vlastníctve, v zdaňovacom období začínajúcom sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

Článok 29
Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti na dobu neurčitú, ale každý zo zmluvných štátov môže zmluvu písomne vypovedať diplomatickou cestou 30. júna alebo pred týmto dňom každého kalendárneho roku. V takom prípade sa zmluva prestane uplatňovať, ak ide o poberaný príjem a o majetok vo vlastníctve, v zdaňovacom období začínajúcom sa 1. januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Dané v Záhrebe 16. februára 1996 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, chorvátskom a anglickom jazyku, pričom všetky texty majú rovnakú platnosť.

V prípade rozdielnosti výkladu slovenského a chorvátskeho textu bude rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Vladimír Mečiar v. r.

Za Chorvátsku republiku:

Zlatko Mateša v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.